
RUBRIEKTITEL

10 september 2023

Drieëntwintigste zondag door het jaar

Mattheüs 18, 15-20

De panne herstellen

Ruzie is als een kortsluiting. Je wordt plots in duisternis gehuld. Je ziet mekaar niet meer staan. En hoe langer dit duurt, hoe meer het spreekwoord gaat gelden: 'Uit het oog, uit het hart!' Bij ruzie worden mensen als lucht voor mekaar, en nog wel slechte lucht, waar geen zonlicht doorheen kan.

Maar kortsluiting (en dus ook ruzie) kan hersteld worden. Dat is echter precisiewerk. Je moet eerst nagaan welke zekering het heeft begeven. Waar ligt de oorsprong van het defect? Hoe is het begonnen? Het zou gemakkelijk zijn als je dat al met klare zekerheid wist. Maar in het donker van de ruzie zie je dat soms niet meer.

Je kan alvast de zekering trachten te herstellen. Vroeger gebruikte men daar dunne koperdraadjes voor, niet te veel, want anders gaan de hoofdzekeringen smelten, en dan wordt het veel erger. Verzoening is en blijft een delicate opgave. Voorzichtige contactpunten zoeken is ons eerste werk. Om te beginnen, zegt het evangelie van deze zondag, doe je dat best 'onder vier ogen'. Uiterst belangrijk! Wij doen vaak het tegengestelde. We gaan onze wrevel eerst vertellen aan anderen. We zoeken bondgenoten. Zonder het goed te beseffen zijn we al bezig onze herstellingsdraden veel te dik te maken. We blazen de rel op, en maken het zo nog erger dan het al is. Gevolg: de hoofdzekeringen gaan smelten. Loopgravenpolitiek, stellingen versterken, zich wapenen om eigen gelijk belangrijkst te vinden... het zijn zoveel dwaalwegen die ons verder weg leiden van 'verzoening'.

Het uitdagende van deze evangeliebladzijde is de verrassende 'uitzweving' van het conflict. 'Onder vier ogen gaat niet?' dan maar getuigen erbij roepen, en als dat niet lukt, en als het niet anders meer kan: 'uit de gemeenschap bannen'. Kwade wil is immers onoverkomelijk. Maar hebben wij er eerst echt 'alles' aan gedaan, met gepaste liefde en met het nodig geduld?

Bovendien krijgen we hier zeker niet de hint om eigen gelijk of recht zelf in handen te nemen. Wij mogen het evangelie niet manipuleren. Het herstellen van de hoofdzekeringen is werk van de maatschappij; daar moeten we afblijven. En zeker als er kortsluiting blijkt in de centrale cabine.

'Onder vier ogen' hebben we zelf in de hand, maar uit de samenleving bannen is een zaak van Justitie. Dat komt ons niet toe, ook niet stiekem in onze gedachten.

Wat is 'verzoening' toch een opgave! En wat is de bevrijding groot als het ons lukt!

VAKANTIE

Een zomer lang gaan we op weg met mensen die hun vakantie niet doorbrengen in hun luie zetel aan zee. We spraken met jonge en minder jonge Aarschottenaars voor wie vakantie een tijd is waarin ze intens op zoek gaan naar andere mensen, naar andere plaatsen en naar zichzelf. Ze voelen zich verrijkt door die ervaringen en vaak maken ze die ook mogelijk voor anderen, want vakantie is niet evident voor iedereen. Allemaal unieke mensen met unieke verhalen die zich niet alleen afspelen tijdens de zomermaanden.

Doreth Swinnen verzet bergen

Toen Doreth eind de jaren '80 voor het eerst zelf deelnam aan een vakantie georganiseerd voor blinden en slechtzienden, had ze daar geen al te goede ervaring bij. Ze had het er moeilijk mee dat blinden als volledig hulpbehoevend werden beschouwd door de uitsluitend mannelijke begeleiding (!), terwijl ze nog heel veel zelf kon doen. Als zelfstandige vrouw die haar jeugd in Rillaar had doorgebracht en daar in heel wat verenigingen had meegedraaid, was ze allergisch voor de betutteling van de – goedbedoelende – begeleiders. Toen ze ondertussen zelf volledig blind was geworden in 2000, vond ze dat het anders moest. VeBeS, Vereniging van Blinden en Slechtzienden van Licht en Liefde vzw, steunt haar.

Ze zet zich nu – vanuit Aarschot – al 30 jaar volledig in om samen met VeBeS en ook met Samana, actieve vakanties van en mét blinden en slechtzienden te organiseren. Wie denkt dat blinden in de Alpen bv. alleen maar stappen van het ene café naar het andere, heeft het mis. Doreth bewijst met de Alpenkampen dat blinden even goed en snel kunnen stappen en klimmen als ziende mensen. Met dat verschil: blinden hebben ziende mensen nodig om dezelfde tochten te kunnen maken.

Daarom schrijft Doreth klim- en wandelorganisaties aan met de mail: “Twee ogen voor vier voeten”. Als ze eenmaal Doreth enthousiast hebben horen babbelen, gaan vele mensen in op haar vraag. Ook jongeren doen enthousiast mee! Deze zomer trekt ze twee keer naar Oostenrijk. De eerste keer met 40 deelnemers, waarvan 15 blinden en 25 begeleiders, zowel voor de individuele begeleiding als kookploeg. De tocht duurt 10 dagen. Nadien vertrekt ze nogmaals met 50 deelnemers. In augustus gaat ze als mede-organisator mee met een reis naar Neuerburg, georganiseerd door Samana. Samana steunt VeBeS financieel ook nog bij een verblijfsvakantie in de Kinkhoorn in Oostende en een charmevakantie op het eiland Kos.

De begeleiders krijgen vooraf telkens enkele noodzakelijke tips vooraleer ze aan een wandeling beginnen: om een blinde voldoende zelfstandigheid te laten en tegelijk ook het noodzakelijke ‘blindelings’ te verdienen, laat je de blinde bij jouw arm inhaken en niet omgekeerd, zo laat je hem steeds een stapje achter je gaan zodat hij voelt waar je naartoe gaat. Belangrijk is ook dat de begeleider niet alleen iets zegt over de bodemgesteldheid (zodat de blinde niet struikelt) maar ook over alles wat er rondom te zien is. De begeleider is immers de ogen van de blinde, “maar”, voegt Doreth eraan toe, “niet zijn geweten”. De blinde op zijn beurt kan dan weer veel meer vertellen over geuren en geluiden: zo heeft ieder zijn/haar specialiteit! Ze lacht er ook mee dat een blinde het zwerfvuil niet ziet en dat vertelt de begeleider hem gewoonlijk ook niet, maar de blinde ruikt het vaak wél.

Doreth's gezicht straalt terwijl ze vertelt over de unieke ervaringen om boven op een bergtop te staan of te gaan zweefvliegen. “Als een begeleider daarbij ook nog eens beseft dat hij dit gevoel ook mogelijk

maakt bij de blinde of begeleider de tocht als vakantie ervaart: daarom doet hij/zij dit niet gratis, maar betaalt gedeeltelijk voor de trip. Zo staan de twee evenwaardig op de top! Ze hebben allebei redenen om dankbaar te zijn.

Organisaties als Licht en Liefde zijn heel belangrijk: zij zorgen voor heel wat hulpmiddelen en komen ook ter plaatse uitleggen hoe je bv. audio-ondersteuning krijgt via je I-phone of hoe je met de laptop kan werken of hoe je klok het uur kan 'zeggen'. Daarnaast zijn ook de sociale contacten die aangeboden worden ontzettend deugdzaam want eenzaamheid is een groot probleem. Vele blinden hebben de schok van Covid nog altijd niet overwonnen. Het is daarom belangrijk dat er allerhande mogelijkheden worden geboden om via bezoeken of via telefoon contacten te leggen.

Doreth zelf heeft niet direct problemen met eenzaamheid: als ze niet babbelt met haar man, dan 'tettert' ze wel met eender wie ze tegenkomt op straat of op de trein! Zelf heeft ze ook hulp nodig wanneer ze op vakantie gaat, maar dat belet haar niet om zich volledig in te zetten om vakantie ook voor haar lotgenoten mogelijk te maken. Ze haalt daarbij het beste naar boven, zowel bij de begeleiders als bij de blinde vakantiegangers.

Ook jij kan mee op vakantie gaan en een blinde begeleiden! Je kan Doreth bereiken via mail doreth.swinnen@vebes.be of Alpenkamp@vebes.be

Vrijwilligerswerk is de rode draad door het leven van Lucie Van Wesemael

Al van in haar jeugd is Lucie besmet met het vrijwilligersvirus. Vroeger was er de Chiro, daarna de school van de kinderen waar ze leesmoeder en knutselmoeder was in de school van de Gijmel, maar men kon ook op haar rekenen voor vervoer van de kinderen en hulp bij allerlei schoolevenementen. Toen het vierde kind de lagere school verliet, kwam er Ziekenzorg/Samana. Naast een gezin met man, vier kinderen en 8 kleinkinderen heeft/maakt ze graag tijd voor wie het wat moeilijker heeft. Mensen uit de Gijmel, uit de Samanaregio Leuven en uit het hele Vlaamse land bijstaan en helpen, maakt het leven van Lucie boeiend. Al 25 jaar begeleidt ze Samana-vakanties met en voor chronisch zieken en mensen met een zorgnood.

Soms gaat Lucie vijf keer per jaar 'op vakantie', maar eigenlijk zijn het altijd werkvakanties 'ten dienste van'. Het kunnen midweeks zijn, of weekends of een hele week, bijna altijd in het binnenland, soms ook wel in Lourdes of Nederland. Mensen met beperkingen geeft zij een overvloed aan tijd en zorgen.

Binnenkort vertrekt ze weer met 46 personen, waarvan 30 vakantiegangers en 16 vrijwilligers waarover zij de verantwoordelijkheid draagt: ze stelt dan een programma op (of meerdere programma's want er kan altijd iets mis lopen...) en zorgt dat alles op wieltjes loopt. Een andere keer maakt ze deel uit van de begeleidende vrijwilligers en dan rijdt ze met rolwagens, haalt de mensen 's morgens uit bed en wast hen, zorgt dat iedereen alle zorgen krijgt en stopt hen 's avonds 'moe maar voldaan' terug in bed. Begeleider zijn bij mensen met een beperking vereist dat je heel goed kan luisteren en voelsprietten hebt voor wat de mens in de rolstoel of met de stok graag heeft. Als ze bij aankomst mee de valies leegmaakt, weet ze al heel veel! Het is belangrijk om de verlangens en

persoonlijkheid van de vakantieganger te respecteren. Wie nog zelfstandig is, moet je laten doen; wie graag betutteld wordt, krijgt een andere aanpak.

Voor deze mensen is de vakantie een lichtpunt in hun leven. Enkele dagen weg zijn uit hun huis of rustoord, leven in gezelschap, activiteiten doen, een babbel kunnen doen over moeilijke en plezierige dingen met iemand die je kan vertrouwen: de vakantiegangers hunkeren er naar. Zonder begeleiders kunnen ze echter niet weg. Met mensen als Lucie wordt het wél mogelijk.

De vakantiebestemming hoeft niet ver te zijn om fijn te zijn: de CM-huizen in Nieuwpoort, Spa en Zandhoven bieden de ideale accommodatie met aangepaste sanitair en badinrichting, brede liften, tilliften aan het bed, enz. Liftbussen voeren de rolstoelgebruikers probleemloos tot op de bestemmingen. Lekker eten wordt door het plaatselijke personeel dagelijks op tafel getoverd. Voor Lucie hoeft het geen exotische of spectaculaire omgeving in Spanje te zijn.

De begeleiders zorgen elke dag voor activiteiten: dansavonden, petanque, minigolf, wandelingen, quiz- en spelletjesmomenten, verkleedpartijen, ... zijn de steeds terugkerende toppers. Maar ook een bezinning of een eucharistieviering worden erg gesmaakt. Lucie verwenst de mensen graag met een hand- of voetmassage of een extra broebelbad. Wie zichzelf gemakkelijk verplaatst, staat er niet bij stil dat sommige mensen nog nooit de zee hebben gezien en ervan dromen om het zeewater of het zandstrand 'te voelen'. Met aangepaste grote plasticen strandrolstoelen lukt dat wél: een hemels gevoel voor sommige vakantiegangers, mogelijk gemaakt dankzij de begeleiders.

Maar ook 'speciale verzoeken' kunnen tijdens de vakantie. Lucie wordt emotioneel wanneer ze vertelt over een koppel waarbij man én vrouw fysieke beperkingen hadden. Ze zouden zo graag eens samen in bad gaan... Met vereende krachten zetten de begeleiders hen samen in bad. Nu ontbrak alleen nog een glas champagne, vond het koppel. Dat was qua veiligheid niet mogelijk, maar de begeleidende engelen toverden ondertussen de kamer om tot een romantisch nestje waarbij ze de bedden pal naast mekaar schoven, voor schemerverlichting zorgden en ... champagne.

Lucie is nu 67 en behoort daarmee tot de gemiddelde leeftijdsgroep van begeleiders, die iets meer vrouwen dan mannen telt. Haar vakantiegangers zijn niet meer piepjong, maar er is wel een grote variatie van leeftijden. Groepen met alleen actieve jongeren met een beperking begeleidt ze niet; dat vergt ook een zeer grote soepelheid en sportiviteit. Alhoewel constant sleuren met rolstoelen en mensen optillen ook wel een goede fysieke conditie vraagt! Ook al is Lucie soms stik-kapot na een week vakantie en heeft ze veel slaaptkort, toch begint ze er altijd terug aan én voelt ze deze periode ook zelf aan als vakantie voor zichzelf. Zij geniet van de sociale contacten, van de terrasjes en de wandelingen en van het feit dat ze andere mensen gelukkig maakt. "Als je er eenmaal mee begint, wordt het een verslaving."

Zij maakt zich wel een beetje zorgen bij de steeds stijgende prijzen van de vakanties: vroeger zag je dat mensen meer dan één keer per jaar deelnamen, nu beperkt het zich vaak tot die ene week.

Normaal dat zij snakken naar de volgende uitstap en droevig zijn als de laatste dag eraan komt!

Vroeger konden begeleiders na de reis ook gemakkelijk nog contact hebben met de reizigers:

privacywetgeving verbiedt nu het vrij ronddelen van contactgegevens. Een ander minpuntje is dat de Samanaregio's groter worden: begeleiders en vakantiegangers kunnen van over heel Vlaams-Brabant komen en begeleiders moeten daarom altijd verder rijden om vergaderingen bij te wonen. Toch hoopt Lucie het nog vele jaren vol te houden. Zelf heeft ze heel veel bewondering voor de mensen die toch moeite doen om 'uit hun kot te komen' en niet bij de pakken blijven zitten. Nog meer respect heeft ze voor jonge begeleiders van vakanties met mensen met dementie of een verstandelijke beperking. Dat vraagt een grote soepelheid en sportiviteit.

Waarom ze het blijft doen? "Je moet iets kunnen betekenen voor een andere mens, anders betekenen je niets."

UITNODIGING

| Bierproefavond

Na drie jaar "pauze" organiseren we terug onze traditionele bierproefavond.

De brouwers hebben tijdens de coronatijd en het jaar daarna niet stilgezeten zodat we enkele van hun nieuwe producten kunnen testen. Ook een paar klassiekers uit vorige edities verwelkomen we nog eens in ons Kapelleke.

Tussendoor verwennen we onze gasten met de al even traditionele hapjes en knabbeltjes.

KOSTPRIJS

15€ voor leden
18€ voor niet-leden
8€ voor Bob(ette)s

WANNEER

Vrijdag 29 september om 20u

WAAR

FC Kapelleke, Oude Mechelsebaan 565, Langdorp

INSCHRIJVEN

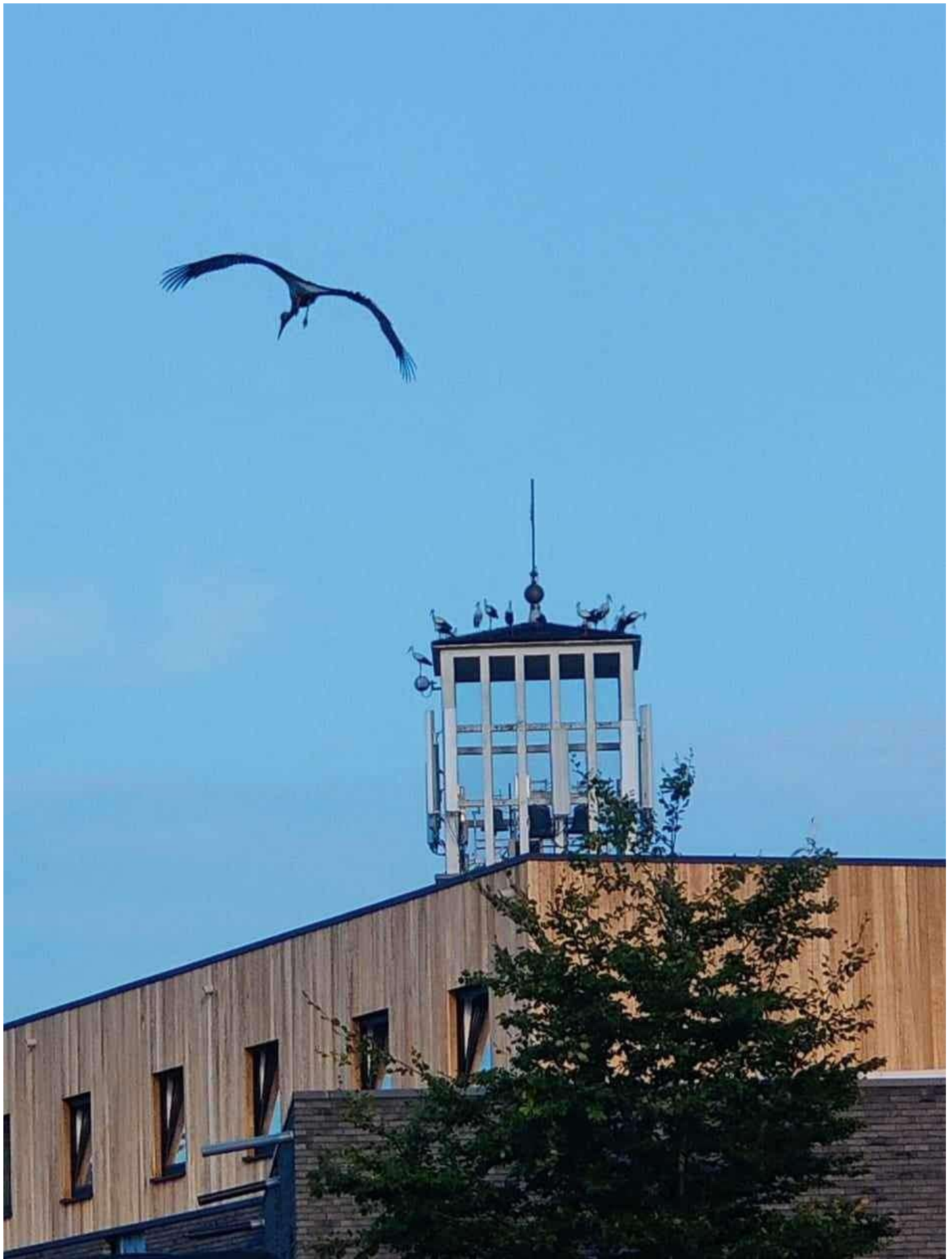
Voor 22/09/2023 door storting op rekening BE37 7343 5207 3128 met vermelding van 'Bier', aantal leden/niet-leden/bob. Inschrijven bij een bestuurslid en cash betalen is ook mogelijk

Website: <https://www.landelijkegildelangdorp.be>

PAROCHIAAL NIEUWS

GIJMEL

Onlangs streek er een kolonie ooievaars neer op onze kerktoren !
OOIEVAARS

.....
invoegen foto ooievaars
F4422g36

.....
foto: Albert 'Bekke' Lemmens

WOLFSDONK

OVERLIJDEN

Louis Van de Schoot, echtgenoot van mevrouw Jeanne Delen, werd geboren in Langdorp op 24 november 1933. Hij is overleden in het woonzorgcentrum St.-Barbara te Herselt op 17 augustus 2023.

Louis was lid van Okra Blauberg en van Samana Wolfsdonk.

De uitvaartliturgie had plaats in de parochiekerk Sint-Antonius Abt op 24 augustus.

Aan de familie van Louis biedt onze parochiegemeenschap zijn oprechte christelijke deelneming aan. We bidden om hoop en moed voor allen die leven met een gemis aan hem, mogen zij bij elkaar en in de vele warme herinneringen troost en steun vinden.

SINT-ROCHUS AARSCHOT

ZONESECRETARIAAT

Voor onze parochie HH. Maria, Pieter en Antonius met haar drie geloofsgemeenschappen Gijmel, Langdorp, Wolfsdonk kan u met alle vragen terecht op het zonesecretariaat van onze pastorale zone Sint-Rochus Aarschot: 016/57.20.43 of secretariaat@kerkinaarschot.be

LANGDORP

SECRETARIAAT SINT-PIETER

Medewerkster: Nicole Adams. Voor de parochianen van Langdorp steeds bereikbaar via tel. 016/56.45.14 of ni.adams@telenet.be

Elke woensdag 18-20u (in niet-coronatijden) in de pastorij, Langdorpesteenweg 299, 3201 Langdorp. Dan bereikbaar via tel. 016/56.68.84 (pastorij).

GIJMEL

SECRETARIAAT ONZE-LIEVE-VROUW-FATIMA

Medewerker: Staf Eelen. Voor de parochianen van Gijmel steeds bereikbaar via tel. 016/56.51.63. Elke donderdag 19-20u in de oude pastorij, Hombergstraat 4, 3201 Gijmel.

WOLFSDONK

SECRETARIAAT SINT-ANTONIUS ABT

Medewerker: Leo Janssens. Voor de parochianen van Wolfsdonk steeds bereikbaar via tel. 013/78.44.28, gsm 0477/68.86.24 of leo.janssens6@telenet.be

PAROCHIEBLAD

BERICHTJES EN MEDEDELINGEN VOOR HET PAROCHIEBLAD

Gelieve al wat u het parochieblad wenst te publiceren, te melden aan: Sophie Buyck, Oude Mechelsebaan 455, 3201 Gijmel. Tel: 016.56.76.71 of sophie.buyck@telenet.be

KERKFABRIEK

Voor vragen over het archief, het project www.verhalenverbindenplatteland.be, het gebruik van onze kerken, de Sint-Pieterssite tussen de kerk en picknicktafel in Langdorp en andere gronden en kapellen van de kerkfabriek, kan u terecht bij voorzitter Jonas Danckers (tel. 0472/78.11.22 of danckers_jonas@hotmail.com) of penningmeester Mark Van der Borght (tel. 013/78.27.09 of mark.vanderborght@belgacom.net).

VIERINGEN

LANGDORP-GIJMEL-WOLFSDONK

LANGDORP

Zondag 10 september: Gebedsviering om 10.30 u.

GIJMEL

Zaterdag 9 september: Gebedsviering om 18.00 u.

-Jgt. Anna Verbinnen, Jozef Torfs, Maria Torfs en Armand Mijten

WOLFSDONK

Zondag 10 september: Eucharistieviering om 09.30 u.

NUTTIGE ADRESSEN

WACHTDIENSTEN

Huisarts

Voor Langdorp, Gijmel en Wolfsdonk:

Tijdens weekend: vrijdagavond vanaf 19.00 u. tot maandagochtend 08.00 u.

Tijdens feestdagen: avond voor feestdag vanaf 19.00 u. tot ochtend na feestdag 08.00 u.

Bel naar 1733- Langestraat 1 B-3202 Rillaar

www.wachtpostdemerland.be

Weekdagen: de wachtpost is niet open. Overdag kan je terecht bij je eigen huisarts.

Bel 1733 voor de huisarts van wacht tussen 19.00 u. en 08.00 u.

Apothekers

Centraal nummer 0903 99 000 bellen tussen 22u en 9u.

www.apotheek.be

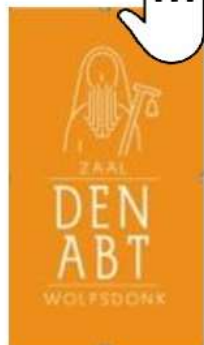
ZALEN

Zaal Den Abt Wolfsdonk

contactpersoon: mevr. Rita Van Dijck

telefoon: 0477/18.20.68

Reserveren kan via www.denabt.be

Parochiezaal Gijmel

contactpersoon: Marleen Beirinckx

telefoon: 016/56.91.41

Zaal Demervallei Langdorp

contactpersoon: dhr. Gijs Laureys

telefoon: 0496/10.94.14